

две съзнания. Божественото настоява да плати дълговетъ си, а човѣшкото отлага, докато най-после каже: Нѣмамъ намѣрение да плащамъ дълговетъ си. Баща ми не е милионеръ. Нѣкой вземе петъ-десетъ лева на заемъ и казва: Колко сж петъ лева? Нищо не представятъ. Другъ е въпросътъ, ако сумата е голѣма. И германецътъ може да каже същото: Колко сж петъ марки? Петъ марки не сж много, но една марка се равнява на 30 лв. български. Американецътъ казва: Колко сж петъ долара? Но единъ доларъ се равнява на 85 лв. български.

И тъй, не е въпросътъ въ лева, въ марката, въ долара, но въ точността на човѣка. Човѣкъ трѣбва да бжде точенъ предъ себе си, да има вътрешенъ, устойчивъ моралъ, а не външенъ. Ако не е точенъ предъ себе си, предъ своето висше съзнание, човѣкъ ще изгуби вътрешната си сила и равновесие. Човѣкъ губи своя вътрешенъ миръ, своята вътрешна сила, благодарение на прекъсване на връзката си съ висшето, Божествено съзнание. Щомъ изгуби тази връзка, той губи и своя кредитъ.

Днесъ всички хора сж взели по десетъ лева на заемъ, които още не сж върнали. Не можете да бждете нови хора, т. е. хора на новата култура, ако не изпълните обещанията, които сте дали предъ своето висше съзнание. Като дойде до обещание, човѣкъ трѣбва да мисли, какво обещава. Но обещае ли веднъжъ нѣщо, той трѣбва да го изпълни на време. Една до-